

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (kolmas koda laiendatud koosseisus)

8. mai 2024*

Ühenduse disainilahendus – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Ühenduse registreeritud disainilahendus, mis kujutab jalatsit – Varasemad ühenduse disainilahendused – Kehtetuse alused – Eristatavus – Määruse (EÜ) nr 6/2002 artikli 25 lõike 1 punkt b ja artikli 6 lõige 1

Kohtuasjas T-757/22,

Puma SE, asukoht Herzogenaurach (Saksamaa), esindajad: advokaadid M. Schunke ja P. Trieb,

hageja,

versus

Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), esindaja: J. Ivanauskas,

kostja,

teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses oli

Road Star Group, asukoht Nupaky (Tšehhi Vabariik),

ÜLDKOHUS (kolmas koda laiendatud koosseisus),

koosseisus: president F. Schalin (ettekandja), kohtunikud P. Škvařilová-Pelzl, I. Nömm, G. Steinfatt ja D. Kukovec,

kohtusekretär: ametnik A. Juhász-Tóth,

arvestades menetluse kirjalikku osa,

arvestades 18. oktoobri 2023. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

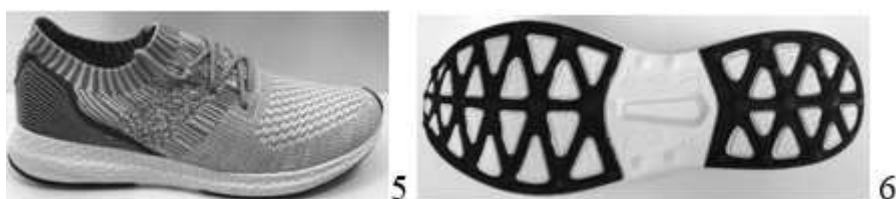
* Kohtumenetluse keel: inglise.

otsuse

- 1 ELTL artikli 263 alusel esitatud hageis on hageja Puma SE esitanud nõude tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) viienda apellatsioonikoja 21. septembri 2022. aasta otsus (asi R 1900/2021-3) (edaspidi „vaidlustatud otsus“).

Vaidluse taust

- 2 Hageja esitas 13. aprillil 2021 EUIPO-le taotluse tunnistada kehtetuks ühenduse registreeritud disainilahendus, mis oli registreeritud Road Star Groupi 23. augustil 2017 esitatud taotluse alusel ja esitatud sellistes vaadetes:

- 3 Toode, mille puhul kasutamiseks vaidlusalune disainilahendus on ette nähtud, kuulub 8. oktoobri 1968. aasta tööstusdisainilahenduste rahvusvahelise klassifikatsiooni Locarno kokkuleppe (muudetud kujul) klassi 02.04 ja vastab kirjeldusele: „jalatsid“.
- 4 Kehtetuks tunnistamise taotluse alusena oli märgitud nõukogu 12. detsembri 2001. aasta määruse (EÜ) nr 6/2002 ühenduse disainilahenduse kohta (EÜT 2002, L 3, lk 1; ELT eriväljaanne 13/27, lk 142) artikli 25 lõige 1 punkt b koostoimes selle määruse artikli 6 lõikega 1.

5 Kehtetuks tunnistamise taotluses tugineti vaidlusaluse disainilahenduse eristatavuse puudumisele eelkõige võrreldes varasemate disainilahenduste ja järgmisena esitatud toodetega:

– varasem disainilahendus nr 1286116-0005 (edaspidi „D 1“):

– varasem disainilahendus nr 1286116-0006 (edaspidi „D 2“):

– varasem disainilahendus nr 1286116-0003 (edaspidi „D 3“):

– varasem disainilahendus nr 1286116-0002 (edaspidi „D 4“):

– varasem disainilahendus nr 1286116-0001 (edaspidi „D 5“):

- toode NRGY v2, mis kannab kaubamärki PUMA ja sisaldub tootekataloogis „Run/Train/Fit A/W 2016“ (edaspidi „D 6“):

189141 05 NRGY v2
Farbe: Asphalt-Safety Yellow
Obermaterial: Ariaprene Mesh provides a comfortable feel
Grobengang: 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12-13
MDC: Regional Sales

- toode Mega NRGY Knit, mis on internetis esitatud veebimüügiportaalis (edaspidi „D 7“):

- 6 Tühistamisosakond lükkas 24. septembril 2021 vaidlusaluse disainilahenduse kehtetuks tunnistamise taotluse tagasi põhjendusel, et kõnealune disainilahendus on eristatav.
- 7 Hageja esitas 12. novembril 2021 EUIPO-le tühistamisosakonna otsuse peale kaebuse.
- 8 Vaidlustatud otsusega jättis apellatsioonikoda selle kaebuse rahuldamata. Esiteks leidis apellatsioonikoda sisuliselt, et varasemad disainilahendused D 1 – D 7 on määruse nr 6/2002 artikli 7 lõike 1 tähenduses avalikkusele kättesaadavaks tehtud. Teiseks leidis ta seoses määruse nr 6/2002 artikli 6 tähenduses mõistega „asjatundja“, et asjaomane kasutaja on isik, kes harilikult ostab jalatseid ja osutab neile suhteliselt suurt tähelepanu. Kolmandaks märkis apellatsioonikoda seoses loomevabadusega, et autoril on jalatsite loomisel suur vabadus, täpsemalt vabadus valida struktuur, kuju, materjal, värv, muster ja dekoratiivelemendid. Neljandaks märkis ta üldmulje kohta, et asjatundlikule kasutajale jääb vaidlusalusest disainilahendusest erinev üldmulje kui

varasematest disainilahendustest D1 – D 7. Apellatsioonikoda järeldas seega, et vaidlusalust disainilahendust ei tule määruse nr 6/2002 artikli 25 lõike 1 punkti b alusel koostoimes sama määruse artikli 6 lõikega 1 kehtetuks tunnistada.

Poolte nõuded

- 9 Hageja palub Üldkohtul:
- tühistada vaidlustatud otsus ja tunnistada vaidlusalune disainilahendus kehtetuks;
  - mõista kohtukulud ja apellatsioonikoja menetluses kantud kulud välja EUIPO-lt.
- 10 EUIPO palub Üldkohtul:
- jätta hagi rahuldamata;
  - mõista kohtuistungil toimumise korral kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

Vaidlustatud akti kindlaksmääramine

- 11 EUIPO väidab, et hagi on ilmselgelt põhjendamatu, kuna hagiavalduse esimeses nõudes palub hageja kehtetuks tunnistada esiteks apellatsioonikoja muu otsuse kui see, mida kõne all olevas asjas tegelikult kontrolliti, ja teiseks muu disainilahenduse kui see, mille kehtetuks tunnistamist ta apellatsioonikojas taotles.
- 12 Kohtuistungil möönis hageja, et hagiavalduse esimeses nõudes on viga. Siiski märkis ta, et tema arvates nähtub hagiavalduse sisust selgelt, et hagi ja kehtetuks tunnistamise taotlus on suunatud vaidlustatud otsuse ja vaidlusaluse disainilahenduse vastu.
- 13 Sellega seoses tuleb hagejaga nõustudes tõdeda, et hagiavaldusest nähtub, et EUIPO tuvastatud viga on kirjaviga ning hagi on suunatud vaidlustatud otsuse ja vaidlusaluse ühenduse disainilahenduse vastu, nagu nähtub konkreetselt hagiavalduse sissejuhatavatest punktidest, eelkõige selle punktist 17, ning üldisemalt kõigist hageja esitatud argumentidest, mis võimaldavad asjaomase otsuse ja disainilahenduse üheselt identifitseerida. Järelikult tuleb sel põhjusel jätta rahuldamata EUIPO taotlus jätta hagi rahuldamata.

Hageja esimese nõude teise osa vastuvõetavus

- 14 Esimese nõude teises osanõudes palub hageja Üldkohtul tunnistada vaidlusalune disainilahendus kehtetuks.

- 15 Sellega seoses tuleb märkida, et selle nõudega on hageja esitanud määruse nr 6/2002 artikli 61 lõike 3 alusel muutmisnõude, paludes Üldkohtul teha otsus, mille oleks pidanud tegema apellatsioonikoda (vt selle kohta 7. veebruari 2018. aasta kohtuotsus Şölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret vs. EUIPO – Zaharieva (jäätisetuutu pakend), T-794/16, ei avaldata, EU:T:2018:70, punkt 84 ja seal viidatud kohtupraktika).

Sisulised küsimused

- 16 Hageja esitab üheainsa väite, mille kohaselt on rikutud määruse nr 6/2002 artikli 25 lõike 1 punkti b koostoimes sama määruse artikli 6 lõikega 1, kuna sisuliselt ei arvestanud apellatsioonikoda varasemate disainilahenduste kaitse ulatusega ja järeldas ekslikult, et vaidlusalune disainilahendus on eristatav.
- 17 Määruse nr 6/2002 artikli 25 lõike 1 punkti b kohaselt võib ühenduse disainilahenduse kehtetuks tunnistada, kui see ei vasta kõnealuse määruse artiklites 4–9 ette nähtud tingimustele, eelkõige tingimustele, et disainilahendus peab olema uudne ja eristatav.
- 18 Vastavalt määruse nr 6/2002 artikli 6 lõike 1 punktile b loetakse disainilahendus eristatavaks, kui asjatundlikule kasutajale sellest jääv üldmulje erineb üldmuljest, mis jääb mis tahes disainilahendusest, mis on avalikkusele kättesaadavaks tehtud enne kuupäeva, mil esitati registreerimistaotlus.
- 19 Ühenduse disainilahenduse eristatavust hinnatakse sisuliselt neljast etapist koosneva analüüsi teel. Selle analüüsi käigus tehakse esiteks kindlaks, millisesse tööstusharusse kuuluvad tooted, milleks või mille puhul kasutamiseks on disainilahendus ette nähtud; teiseks tehakse lähtuvalt toodete otstarbest kindlaks nende asjatundlik kasutaja ja asjatundlikku kasutajat silmas pidades see, mil määral on ta kursis asjaomaste toodete varasemate kunstiliste lahendustega ja kui tähelepanelik on ta disainilahenduste võrdlemisel sarnaste ja erinevate aspektide suhtes; kolmandaks määratletakse, milline on disainilahenduse väljatöötamisel autori vabadusaste, mille mõju eristatavusele on pöördvõrdeline, ning neljandaks tehakse seda arvesse võttes kindlaks asjatundlikule kasutajale vaidlusalusest disainilahendusest ja mis tahes varasematest disainilahendustest, mis on avalikkusele kättesaadavaks tehtud, eraldi võetuna jääva üldmulje – võimaluse korral otsese – võrdlemise tulemus (vt 13. juuni 2019. aasta kohtuotsus Visi/one vs. EUIPO – EasyFix (sõidukitele mõeldud sildihoidja), T-74/18, EU:T:2019:417, punkt 66 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 20 Neid põhimõtteid arvestades tuleb kontrollida, kas apellatsioonikoda sai käesoleval juhul põhjendatult järeldada, et vaidlusalune disainilahendus on eristatav.

Varasemate disainilahenduste avalikustamine, asjatundlik kasutaja ja autori vabadusaste

- 21 Mis kõigepealt puutub varasemate disainilahenduste avalikustamisesse, siis leidis apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 18 sisuliselt, et esiteks nähtub varasemate disainilahenduste D 1 – D 5 puhul EUIPO andmebaasist „eSearch“ ning teiseks varasemate disainilahenduste D 6 ja D 7 puhul kataloogide ning veebimüügiplatvormi väljavõtetest, et need disainilahendused on piisavalt avalikustatud, et neid saaks vaidlusaluse disainilahenduse kehtivuse hindamisel arvesse võtta.

- 22 Seejärel tõdes apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 23, et vaidlusalune disainilahendus on ette nähtud kasutamiseks jalatsite puhul, mistõttu on asjatundlik kasutaja, olles jalatsitest huvitatud, nende kasutamisel suhteliselt tähelepanelik.
- 23 Lõpuks leidis apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 26, et autori vabadusaste on kõrge, kuna jalatsite puhul on see piiratud vaid vajadusega järgida jala ergonomikat ning eeldusega, et jalatsid peavad olema tugevad, võimaldama säilitada stabiilse kehahoiaku ning olema kasutaja jaoks mugavad ja ohutud. Siiski saab autor vabalt valida muu hulgas kuju, materjali, värvi, mustri ja dekoratiivelemendid.
- 24 Nende apellatsioonikoja järeldustega – mis kohtuasja toimikus olevaid tõendeid arvestades on ilmselgelt paikapidavad ning mida pooled ei ole pealegi vaidlustanud – tuleb nõustuda.

Asjaomaste disainilahenduste puhul arvesse võetavad olulised osad

- 25 Hageja väidab, et varasemad disainilahendused D 1 – D 5 on registreeritud märkega „jalatsite tallad“ ning punktiirjoonega näidatud ülejäänud jalatsi graafiline kujutis on varasemates disainilahendustes esitatud üksnes selleks, et näidata vaatlejale, kuidas tald kinnitub jalatsi ülejäänud osa külge. Järelikult saab vaidlusalust disainilahendust varasemate disainilahendustega D 1 – D 5 võrrelda üksnes lähtudes jalatsi tallast, mis on jalatsi oluline osa, sest vastasel juhul jääks selle osa kaitse toimeteta.
- 26 EUIPO vaidleb hageja argumentidele vastu.
- 27 Käesoleval juhul ei ole hageja nõus sellega, et asjaomastest disainilahendustest jääva üldmulje võrdlemisel võeti arvesse ühelt poolt vaidlusaluse disainilahenduse pealset ja teiselt poolt varasemates disainilahendustes D 1 – D 5 punktiirjoonega esitatud osi. Neid kahte etteheidet tuleb üksteise järel analüüsida, et teha kindlaks olulised osad, mida tuleb asjaomastest disainilahendustest jääva üldmulje võrdlemisel arvesse võtta.

– Olulised osad, mida tuleb arvesse võtta vaidlusaluse disainilahenduse puhul

- 28 Asjakohane on meenutada, et määruse nr 6/2002 artikli 6 kohaselt tuleb vastandatud disainilahendustest jääva üldmulje võrdlemisel lähtuda iga disainilahenduse välimusest kui tervikust (28. oktoobri 2021. aasta kohtuotsus Ferrari, C-123/20, EU:C:2021:889, punkt 46).
- 29 Vastavalt määruse nr 6/2002 artikli 25 lõike 1 punktile b koostoimes selle määruse artikliga 6 tuleb vastandatud disainilahendustest jääva üldmulje võrdlemisel siiski aluseks võtta vaidlusaluse disainilahenduse avalikustatud omadused ja võrrelda tuleb üksnes asjaomase disainilahenduse kaitstud omadusi, võtmata arvesse eelkõige tehnilisi omadusi, mis ei ole kaitstud (vt selle kohta 10. novembri 2021. aasta kohtuotsus Eternit vs. EUIPO – Eternit Österreich (ehituspaneel), T-193/20, EU:T:2021:782, punkt 72 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 30 Sellega seoses ei oma asjaomaste disainilahenduste võrdlemisel tähtsust asjaolu, et varasema disainilahendusega on avalikustatud selliseid muid osi, mis vaidlusaluses disainilahenduses puuduvad (vt selle kohta 21. juuni 2018. aasta kohtuotsus Haverkamp IP vs. EUIPO – Sissel (kliburanna pinna muster), T-228/16, ei avaldata, EU:T:2018:369, punkt 38, ja 10. novembri 2021. aasta kohtuotsus Ehituspaneel, T-193/20, EU:T:2021:782, punkt 82 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 31 Seega tuleb vastandatud disainilahenduste võrdlemise eesmärgil kindlaks teha need osad, mis on vaidlusaluse disainilahendusega tegelikult kaitstud ja mis seega on võrdlemisel asjakohased (21. juuni 2018. aasta kohtuotsus Kliburanna pinna muster, T-228/16, ei avaldata, EU:T:2018:369, punkt 37).
- 32 Käesoleval juhul tuleb tõdeda, et vaidlusalune disainilahendus on registreeritud märkega „jalatsid“ ja selles on esitatud erinevaid vaated kogu jalatsimudelist, nagu nähtub eespool punktist 2.
- 33 Seega tuleb eespool punktides 28–31 viidatud kohtupraktikat arvestades võtta vaidlusaluse disainilahenduse ja varasemate disainilahenduste omavahel võrdlemisel arvesse kõiki osi, mis tegelikult on kaitstud vaidlusaluse disainilahendusega, milles on esitatud kogu jalats, mis koosneb nii tallast kui pealsest.
- 34 Asjaomaste disainilahenduste võrdlus ei saa seega piirduda üksnes sellega, et vaidlusaluse disainilahenduse talla välimust võrreldakse tallaga, mis varasemate disainilahenduste D 1 – D 5 puhul on ainus kaitstud osa.
- 35 Hageja väidab, et sellise lahenduse tagajärjel satub kahtluse alla võimalus kaitsta disainilahendusena ainult ühte toote osa. Tuleb siiski tõdeda, et määruse nr 6/2002 artikli 25 lõike 1 punktis b ette nähtud kehtetuse alusest lähtuv kontroll ei kuulu – erinevalt sama määruse artikli 25 lõike 1 punktis e nimetatud alusest või rikkumismenetlusest – varasema õiguse kaitse konstruktsiooni konteksti. Nimelt on määruse nr 6/2002 artikli 25 lõike 1 punktis b ette nähtud kehtetuse aluse puhul vaja kindlaks teha üksnes see, kas vaidlusalune disainilahendus vastab nimetatud määruse artiklites 4–9 ette nähtud registreerimistingimustele.
- 36 Kui aga võtta – nagu soovib hageja – aluseks varasema disainilahenduse kaitstud omadused vaidlusaluse disainilahenduse omade asemel, tähendaks see, et vaidlusaluse disainilahenduse kaitstud osade võrdlemine on välistatud. Selle tagajärjel jääks – vastuolus määruse nr 6/2002 artikliga 4 – kontrollimata, kas asjaomane disainilahendus tervikuna vastab kaitse tingimustele.
- 37 Mis lisaks puutub hageja argumenti, et tald on jalatsi peamine osa, siis tuleb meenutada, et kohtupraktika kohaselt ei ole välistatud, et disainilahenduste võrdlemisel võib neist igaühest jäävas üldmuljes domineerida asjaomaste toodete või nende osade teatav omadus. Selleks et teha kindlaks, kas mingi omadus on toote või selle osa puhul domineeriv, on vaja hinnata toote või selle osa erinevate omaduste suuremat või väiksemat mõju selle toote või selle osa välimusele (vt selle kohta 25. oktoobri 2013. aasta kohtuotsus Merlin jt vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Dusyma (mängud), T-231/10, ei avaldata, EU:T:2013:560, punkt 36).
- 38 EUIPO eeskujul tuleb aga tõdeda, et hageja ei ole märkinud, miks tuleb talda pidada jalatsi peamiseks osaks, mis sellisena saab olla võrdluse ainus alus. Isegi kui eeldada, et puhtalt tehnilisest seisukohast on see nii, ei ole see järeldus disainilahenduse kaitse raames asjakohane, kuna – vastupidi patendile – kaitstud on üksnes välimus.
- 39 Käesoleval juhul ei ole põhjust asuda seisukohale, et puhtalt visuaalsest küljest on tald asjatundliku kasutaja jaoks selline omadus, mis on ülejäänud jalatsiga võrreldes domineeriv. Äärmisel juhul on tallal jalatsist kui tervikust jäävas visuaalses muljes sama suur tähtsus kui peasel.
- 40 Seega ei saa eespool punktis 37 viidatud kohtupraktikat arvestades asuda seisukohale, et asjaomastest disainilahendustest jäävas üldmuljes domineerib talla välimus.

– *Olulised osad, mida tuleb arvesse võtta varasemate disainilahenduste D 1 – D 5 puhul*

41 Kuigi EUIPO suunised ühenduse registreeritud disainilahenduse taotluste läbivaatamise kohta ei ole siduvad, on need aluseks EUIPO praktikale disainilahenduse valdkonnas (vt analoogia alusel 8. juuni 2022. aasta kohtuotsus *Muschaweck vs. EUIPO – Conze* (UM), T-293/21, ei avaldata, EU:T:2022:345, punkt 38). Seoses sellega on nimetatud suuniste 31. märtsil 2023 kehtinud redaktsiooni punktis 5.4 ette nähtud:

„[V]isuaalne välistamine viitab sellele, et disainilahenduse kujutise teatavatele osadele kaitset ei taotleta ning nende osas puudub registreeritud disainilahendus. Sellise välistamisega osutatakse seega osadele, millele kaitset taotletud ei ole. Seda võib teha, [eeskätt] välistades punktiirjoone, kujutise teraliselt esitamise või värvilise varjutamise abil need disainilahenduse omadused, millele kaitset ei taotleta [...]“.

42 Käesoleval juhul on varasemad disainilahendused D 1 – D 5 registreeritud viitega tootele „jalatsi tallad“ ning – nagu nähtub eespool punktist 5 – neis on kujutatud jalatsitalda, millele on punktiirjoonega lisatud pealse välimus. Tuleb tõdeda, et punktiirjoonega kujutatud pealsele ei ole kaitset taotletud.

43 Ent nagu nähtub eespool punktis 29 viidatud kohtupraktikast, tuleb vastandatud disainilahendustest jääva üldmulje võrdlemisel lähtuda vaidlusaluse disainilahenduse avalikustatud ja kaitstud omadustest, milleks on jalatsi talla ja pealse välimus.

44 Seetõttu tuleb kindlaks teha, kas vastandatud disainilahendustest jääva üldmulje võrdlemisel võib varasemate disainilahenduste D 1 – D 5 osas arvesse võtta jalatsi pealse välimust, hoolimata asjaolust, et tegemist on omadustega, millele kaitset ei taotletud.

45 Sellega seoses nähtub määruse nr 6/2002 põhjendusest 14, et disainilahenduse eristatavuse hindamine määruse nr 6/2002 artikli 25 lõike 1 punkti b alusel koostoimes sama määruse artikliga 6 peab seisnema selle kindlaks tegemises, kas disainilahendust vaatlevale asjatundlikule kasutajale jääv üldmulje erineb selgelt üldmuljest, mis jääb talle olemasolevatest disainilahendusest (16. juuni 2021. aasta kohtuotsus *Davide Groppi vs. EUIPO – Viabizzuno* (lualamp), T-187/20, EU:T:2021:363, punkt 25).

46 Määruse nr 6/2002 artikli 25 lõike 1 punktis b koostoimes selle määruse artikliga 6 sätestatud kehtetuks tunnistamise aluse analüüsi raames on varasema disainilahenduse ainus ülesanne näidata seda, milliseid kunstilisi lahendusi on varem juba kasutatud. Selliselt on hõlmatud kõik asjaomase tootega seotud olemasolevad disainilahendused, mis on tehtud kättesaadavaks asjaomase disainilahenduse registreerimise taotluse esitamise kuupäeva seisuga. Varasem disainilahendus kuulub selliste olemasolevate disainilahenduste hulka siiski üksnes niivõrd, kui võrd see on avalikustatud (vt 16. juuni 2021. aasta kohtuotsus *Lualamp*, T-187/20, EU:T:2021:363, punkt 26 ja seal viidatud kohtupraktika).

47 Seega ei tule selleks, et teha kindlaks, kas varasema disainilahenduse osi saab arvesse võtta, lähtuda mitte selle disainilahenduse kaitse objektist, vaid üksnes sellest, kas need osad on avalikustatud.

48 Selles küsimuses on määruse nr 6/2002 artikli 7 lõikes 1 täpsustatud, et disainilahendus loetakse avalikkusele kättesaadavaks tehtuks, kui see on pärast registreerimist või muul ajal avaldatud trükis, seda on esitletud näitusel, kasutatud kaubavahetuses või see on muul viisil avalikustatud

enne määruse nr 6/2002 artikli 6 lõike 1 punktis b nimetatud kuupäeva, välja arvatud juhul, kui ei saa mõistlikult eeldada, et liidus asjaomases sektoris tegutsevad ettevõtjad on sellest tavapärase majandustegevuse käigus teada saanud.

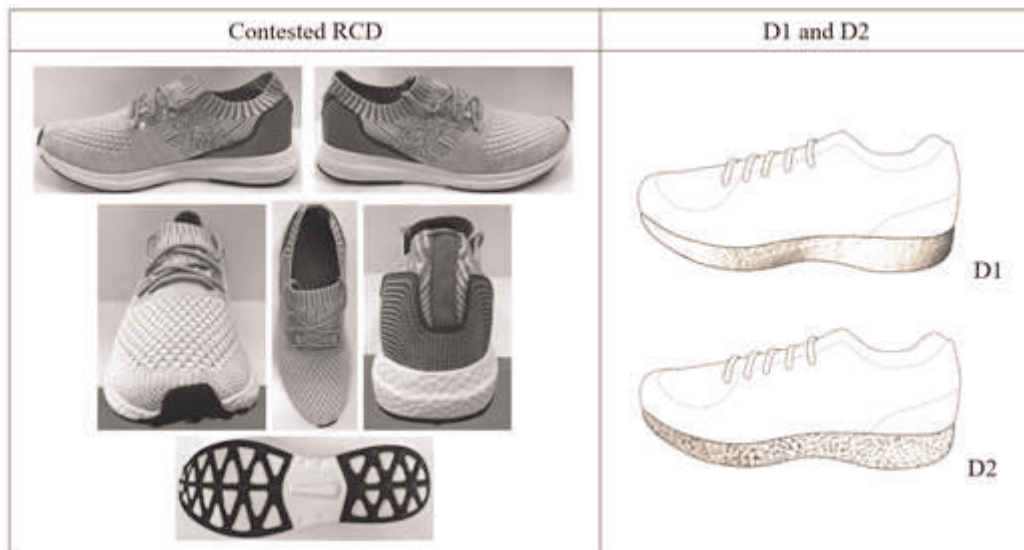
- 49 Lisaks on selleks, et disainilahenduse avalikkusele kättesaadavaks tegemine tooks kaasa kõigi selle osade avalikustamise, tingimata vajalik, et need osad oleksid avalikustatuna selgelt ja täpselt näha (vt selle kohta 28. oktoobri 2021. aasta kohtuotsus Ferrari, C-123/20, EU:C:2021:889, punktid 38 ja 39).
- 50 Käesoleval juhul ei ole hageja vaidlustanud seda, et varasemate disainilahenduste D 1 – D 5 osad, millele ei ole kaitset taotletud, nimelt punktiirjoonega kujutatud jalatsipealne, on samuti avalikustatud samal ajal kui nende disainilahenduste kaitstud osa. Lisaks tuleb märkida, et varasemate disainilahenduste D 1 – D 5 osad, millele kaitset ei taotletud, on esitatud piisavalt selgelt ja täpselt, nii et ilma tõlgendamiseks pingutusi tegemata on näha jalatsi pealse ja selle eri osade – näiteks kannakapp, paelad või ka pööv – välimus.
- 51 Seetõttu leidis apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 28 õigesti, et vaidlusaluse disainilahenduse eristatavuse hindamisel võib arvesse võtta varasemate disainilahenduste D 1 – D 5 neid osi, millele kaitset taotletud ei ole.

Üldmulje

- 52 Hageja väidab ühelt poolt, et mis puutub talda, siis on vaidlusalusel disainilahendusel ja varasematel disainilahendustel samad omadused, ning teiselt poolt, et vaidlusaluse disainilahenduse vahetalla omadused on identsed varasema disainilahenduse D 7 vahetalla omadustega.
- 53 Teise võimalusena väidab hageja, et disainilahendustest jääva üldmulje võrdlus on võimalik üksnes seoses varasemate disainilahendustega D 6 ja D 7, millest jääb samasugune üldmulje kui vaidlusalusest disainilahendusest. Üldmulje kontekstis ei ole hageja nõus sellega, et vaidlustatud otsuse punktis 38 on arvesse võetud varasemas disainilahenduses D 6 olevat ehisriba, mis algab laia horisontaalse ristlõikega ja piki pealse külge tahapoole kaardudes kitseneb, sest selle puhul on tegemist ELi kaubamärgiga.
- 54 Lisaks vaidlustab hageja apellatsioonikoja hinnangu, mille kohaselt jääb vaidlusaluse disainilahenduse mitmesugustest mustritest eristuv üldmulje. Nimelt jääb neist mitmesugustest mustritest mulje, nagu oleks jalats kootud, kusjuures samasugune mulje jääb ka varasema disainilahenduse D 7 pealsest.
- 55 Samuti ei nõustu hageja järeldusega, et vaidlusalune disainilahendus erineb pealse eri osade asetuse poolest. Tema väitel ei ole vaidlusaluse disainilahenduse ja varasema disainilahenduse D 6 vahel olulisi erinevusi jalatsi taguse osas. Lisaks märgib hageja, et vaidlusaluse disainilahenduse puhul on kannakapp sellisena tingitud selle tehnilisest funktsioonist, milleks on jalatsi pealmise osa kokku vajumise ärahooldmine ja mis seega ei ole hõlmatud ühenduse disainilahenduse kaitsega vastavalt määruse nr 6/2002 artikli 8 lõikele 1. Lõpuks tuleb märkida, et kõigil asjaomastel disainilahendustel on kannakapi külge vertikaalselt kinnitatud kangariba.
- 56 EUIPO vaidleb hageja argumentidele vastu.

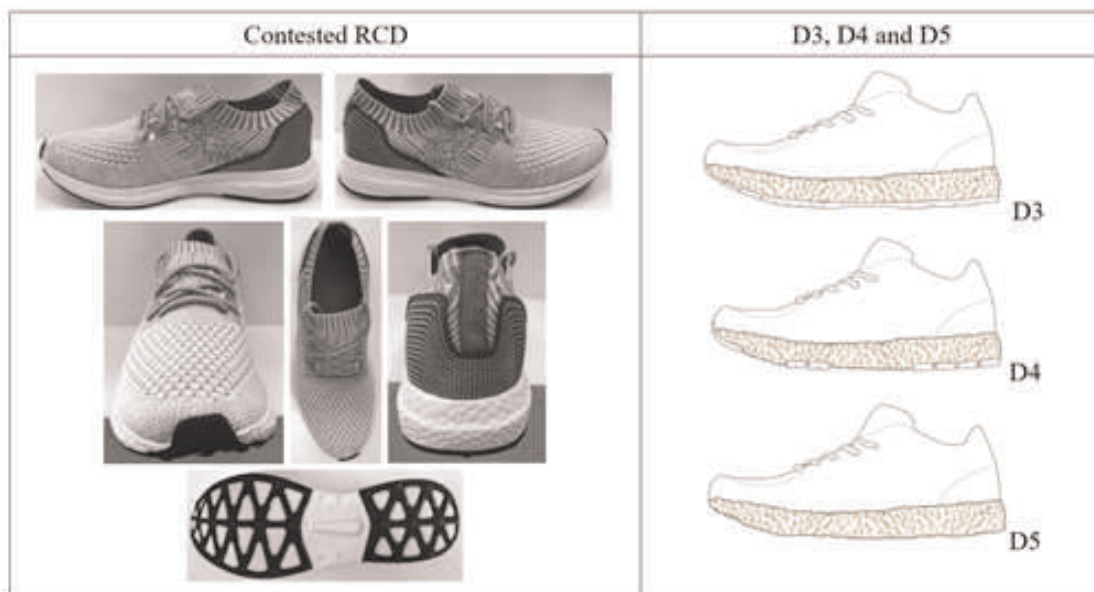
- 57 Disainilahenduse eristatavus tuleneb asjatundlikule kasutajale jäävast erinevast üldmuljest või *déjà-vu*-efekti puudumisest seoses mis tahes varasema disainilahendusega, võtmata arvesse selliseid erinevusi, mis – olgugi et tegemist ei ole täiesti tühiste detailidega – on niivõrd vähe silmatorkavad, et ei mõjuta kõnealust üldmuljet, kuid võttes arvesse erinevusi, mis on sedavõrd silmatorkavad, et tingivad erineva üldmulje (vt 16. veebruari 2017. aasta kohtuotsus *Antrax It vs. EUIPO – Vasco Group* (radiaatorite termosifoon-soojusvahetid), T-828/14 ja T-829/14, EU:T:2017:87, punkt 53 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 58 Lisaks nähtub kohtupraktikast, et eri disainilahendustest jäävaid üldmuljeid tuleb võrrelda sünteetiliselt ja piirduda ei tohi teatava hulga sarnasuste ja erinevuste analüütilise võrdlemisega (29. oktoobri 2015. aasta kohtuotsus *Roca Sanitario vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Villeroy & Boch* (ühe kangiga kraan), T-334/14, ei avaldata, EU:T:2015:817, punkt 58).
- 59 Pealegi ei ole vaidlusaluse disainilahenduse eristatavuse kindlakstegemise eesmärgil üldmulje võrdlemisel asjakohased need asjaomastes disainilahendustes kasutatud sõnalised ja kujutisosad, mis on kaubamärgid ja eristavad tähised, millel ei ole ehis- või dekoratiivfunktsiooni ning mis ei kujuta endast toote selliseid omadusi, millest tuleneb asjaomaste toodete välimus määruse nr 6/2002 artikli 3 punktide a ja b tähenduses (vt selle kohta 10. novembri 2021. aasta kohtuotsus *Sanford vs. EUIPO – Avery Zweckform* (etiketid), T-443/20, EU:T:2021:767, punkt 80).
- 60 Kõigepealt tuleb märkida, et nagu nähtub eespool punktidest 34 ja 51, tuleb varasemate disainilahenduste D 1 – D 5 neid osi, millele kaitset taotletud ei ole, arvesse võtta seetõttu, et need on avalikustatud ja esitatud selgelt ja täpselt, ning asjaomaste disainilahenduste võrdlemisel ei saa – vastupidi sellele, mida väidab hageja – piirduda sellega, et omavahel võrreldakse taldu.
- 61 Lisaks, nagu nähtub eespool punktist 40, ei ole asjaomastest disainilahendustest jääva üldmulje põhjal asjakohane omistada suuremat tähtsust jalatsi ühele või teisele konkreetsele osale.

– Vaidlusaluse disainilahenduse ja varasemate disainilahenduste D 1 ja D 2 võrdlus

- 62 Apellatsioonikoda tõdes vaidlustatud otsuse punktis 30, et asjaomased disainilahendused ühtivad selle tõttu, et tegemist on paeltega jalatsitega, millel on madal tagus ja tagant ettepoole õhenev pinnamustriga tald, kuid need on piisavalt erinevad, et neist jääks asjatundlikule kasutajale erinev üldmulje.
- 63 Sellega seoses märkis apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 31, et vaidlusaluses disainilahenduses on kasutatud mitut mustrit, nagu paralleelsed jooned ja täpid, samas kui varasemate disainilahenduste D 1 ja D 2 puhul koosnevad kannakapp ja pööv kahest selgelt eristuvat detailist. Lisaks on vaidlusalusel disainilahendusel kannakapp ja kolm paari paelasilmi, mis pöövi külgedel on paigutatud madalamale, samas kui varasematel disainilahendustel D 1 ja D 2 on väiksem kannakapp ning viis paari paelasilmi on paigutatud mansetiavale lähemale.
- 64 Apellatsioonikoda märkis vaidlustatud otsuse punktis 32 ka seda, et asjaomastel disainilahendustel on talla osas muidki erinevusi. Täpsemalt leidis apellatsioonikoda, et erinevalt varasematest disainilahendustest D 1 ja D 2 on vaidlusalusel disainilahendusel kahest kihist koosnev tald, mis on kannast laiem ja tagant ette ühtlaselt õhenev ning mille kulumispind kaardub jalatsi ninaosas ülespoole.
- 65 Nende apellatsioonikoja järeldustega tuleb nõustuda.
- 66 On tõsi, et teatavad visuaalsed omadused võivad asjaomastel jalatsimudelitel olla samasugused, näiteks varasema disainilahenduse D 1 puhul talla külje pinnastruktuur. Siiski erineb vaidlusalune disainilahendus põhiaspektides varasematest disainilahendustest D 1 ja D 2 pealse kaunistuste, kulumispinna olemasolu, ümara ja süvendlõiketa mansetiga taguse ja peaaegu jalatsi poole pikkuseni ulatuva eripäraselt kujundatud kannakapi poolest. Neist peamistest erinevustest piisab, et asjaomastest disainilahendustest jääks erinev üldmulje, mis ei jää märkamatuks sellisele asjatundlikule kasutajale, kes on väga tähelepanelik.
- 67 Hageja argumendid ei sea seda analüüsi kahtluse alla.
- 68 Nimelt tugineb hageja üksnes asjaomaste disainilahenduste taldade võrdlusele, väites, et kõigil neil disainilahendustel on teatav hulk ühiseid omadusi, muu hulgas tald, mis jalatsi kannast nina suunas pisut õheneb ja on ninas pisut ülespoole kaardunud ning mille külje kõikjal ühesugune pinnastruktuur meenutab polüstüreeni – kusjuures selle ühtlaselt valged mügarad asetsevad tihedalt kõrvuti – ja mille kulumispind on kanna juures kannast pisut laiem.
- 69 Siiski on eespool punktis 66 nimetatud erinevused silmatorkavamad kui hageja poolt nimetatud ühised omadused ning neist piisab, et asjaomastest disainilahendustest jääks erinev üldmulje. See järeldus põhineb eelkõige asjaolul, et erinevalt hagejast ei andnud apellatsioonikoda hinnangut üksnes taldade võrdluse alusel, ja tõigal, et asjaomaste disainilahenduste pealsete osas esineb olulisi erinevusi, mille tõttu võib asjatundlikule kasutajale jääda neist erinev üldmulje.

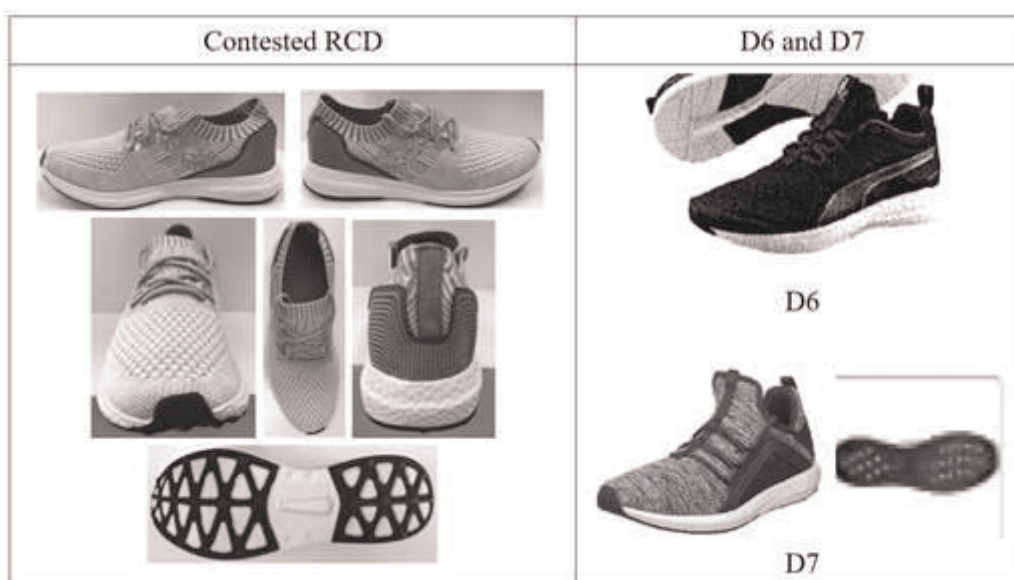
– *Vaidlusaluse disainilahenduse ja varasemate disainilahenduste D 3 – D 5 võrdlus*

- 70 Apellatsioonikoda leidis vaidlustatud otsuse punktis 35, et erinevalt varasematest disainilahendustest D 3 – D 5 on vaidlusalusel disainilahendusel paralleelsete joonte muustriga kannakapp, mitmesuguste kontrastsete joonte ja punktidega kaunistatud pööv, pepitaruudumustriga kaunistatud nina, ilma keeleta ja nähtava kannaliigese pehmendita tagus ja kahe reana kolm paari paelasilmi, mis on paelaga ristuvalt kokku põimitud. Varasemate disainilahenduste D 3 – D 5 puhul omakorda koosnevad pealsed kahest selgelt eristuvast osast, neil on eraldi keel, pehmend kannakõõluse kohal ja pöövi külgedel viis paari paelasilmi, mis on paelaga horisontaalselt kokku põimitud.
- 71 Mis puudutab konkreetsemalt talda, siis märkis apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 36, et vaidlusaluse disainilahenduse tald koosneb kahest eraldi kihist, on tagaosas kannast silmatorkavalt laiem ja selle pealse ühendusjoon on ühtlaselt sile. Seevastu varasemate disainilahenduste D 3 – D 5 puhul on tald ühekihiline, talla ja pealse ühendusjoon on ebahütlane ning tald on kannast palju vähem lai kui vaidlusaluse disainilahenduse puhul. Lisaks märkis apellatsioonikoda, et vaidlusaluse disainilahenduse talla kulumispind näib olevat sile ja katab nii jalatsitalla nina- kui kannaosas, samas kui varasema disainilahenduse D 4 talla kulumispind ei kata talda kogu pikkuses ja varasema disainilahenduse D 3 puhul on see turvismustriga. Varasemal disainilahenduse D 5 tallal turvismuster aga puudub.
- 72 Seetõttu leidis apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 37, et asjatundlikule kasutajale vaidlusalusest disainilahendusest jääv üldmulje erineb varasematest disainilahendustest D 3 – D 5 jäävast üldmuljest.
- 73 Nende apellatsioonikoja järeldustega tuleb nõustuda.
- 74 Asjaomastel disainilahendustel võivad tõepoolest olla teatavad ühised visuaalsed omadused. Siiski erineb vaidlusalune disainilahendus varasematest disainilahendustest D 3 – D 5 peamiselt pealse kaunistuste, talla oluliselt rohkem koonusele sarnaneva kuju, vahetalla alumiseks ja ülemiseks pooleks jagava joone, ümara ja süvendlõiketa mansetiga taguse, ligi poole jalatsi pikkuseni ulatava eripäraselt kujundatud kannakapi ja – viimasena – silmatorkava keele puudumise poolest. Nendest peamistest erinevustest piisab, et asjaomastest disainilahendustest jääks erinev üldmulje, mis ei jää märkamatuks sellisele asjatundlikule kasutajale, kes on väga tähelepanelik.

- 75 Hageja argumendid ei sea seda eeltoodut kahtluse alla.
- 76 Nimelt ei sea asjaomaste disainilahenduste ühised omadused, millele hageja on viidanud ja mida on *mutatis mutandis* korratud eespool punktis 68, kahtluse alla seda, et nendest disainilahendustest jääb erinev üldmulje. See järeldus tuleneb eelkõige asjaolust, et apellatsioonikoja hinnangud ei põhine üksnes taldade võrdlusel, ning sellest, et asjaomaste disainilahenduste pealsete vahel on olulisi erinevusi, mille tõttu on asjatundlikule kasutajale jääv üldmulje erinev.
- 77 Vastupidi sellele, mida väidab hageja, on ka vaidlusaluse disainilahenduse talle omadused varasemate disainilahenduste D 3 – D 5 taldade omadest väga erinevad, nagu nähtub eespool punktist 71. Pealegi on talle õhenemine kannast varba suunas vaidlusaluse disainilahenduse puhul märgatavam.

– Vaidlusaluse disainilahenduse võrdlus varasemate disainilahendustega D 6 ja D 7

- 78 Apellatsioonikoda tõdes vaidlustatud otsuse punktis 38, et asjaomased disainilahendused erinevad pealse kaunistuste poolest. Varasemal disainilahendusel D 6 on küljel ehisriba, mis algab laia horisontaalse ristlõikega ja piki pealse külge tahapoole kaardudes kitseneb. Varasemal disainilahendusel D 7 on omakorda pöövi küljel kolmnurkse kujuga kontrastvärvi manuse, mis on ääristatud mitme paralleelse joonega. Seevastu vaidlusaluse disainilahenduse puhul on kogu pealne kaetud mitmesuguste muustritega.
- 79 Apellatsioonikoda juhtis vaidlustatud otsuse punktis 39 seoses pealse kujundusega tähelepanu samuti sellele, et vaidlusaluse disainilahenduse tagus on madala mansetiga ning ilma keele ja kannaliigese piirkonnas nähtava pehmendita ning sellel on ülemõõduline kannakapp. Seevastu varasemate disainilahenduste D 6 ja D 7 osas tuvastas apellatsioonikoda, et neil on kõrge tagus, kõrgel asetsev keel, suur pehmenne kannaliigese piirkonnas ja keele välispinnal olev lai riba paelte paigaldamiseks ning samuti jalgatõmbamist hõlbustav kannasilmus. Samuti on vaidlusaluse disainilahenduse liist palju kumeram ja kõrgem erinevalt varasemate disainilahenduste D 6 ja D 7 madalamast ja saledamast liistust.

- 80 Tallapõhjade kohta märkis apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 40, et vaidlusalusel disainilahendusel on eristuv muster, mis kannal ja ninas koosneb kolmnurkadest, mida ümbritseb tumedat värvi kulumispind, samas kui varasema disainilahenduse D 6 tallal on kasutatud teatavat arvu ribasid ja triipe ning varasema disainilahenduse D 7 tallal on turvismuustriga kulumispind.
- 81 Seega leidis apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 41, et nende erinevuste tõttu erineb asjatundlikule kasutajale vaidlusalusest disainilahendusest jääv üldmulje varasematest disainilahendustest D 6 ja D 7 jäävast üldmuljest.
- 82 Nende apellatsioonikoja järeldustega tuleb nõustuda.
- 83 Asjaomastel disainilahendustel võib eeskätt talle puhul tõepoolest olla teatavaid ühiseid visuaalseid omadusi. Siiski erineb vaidlusalune disainilahendus varasematest disainilahendustest D 6 ja D 7 peamiselt pealse kaunistuste, ümara ja süvendlõiketa mansetiga taguse, ligi jalatsi poole pikkuseni ulatuva ja eripärasemalt kujundatud kannakapi ning viimaks ka selle poolest, et puudub silmatorkav keel ja paelte kinnitamiseks mõeldud riba. Neist peamistest erinevustest piisab, et asjaomastest disainilahendustest jääks erinev üldmulje, mis ei jää märkamatuks sellisele asjatundlikule kasutajale, kes on väga tähelepanelik.
- 84 Hageja argumendid ei sea eeltoodud kahtluse alla.
- 85 Hageja väidab nimelt, et asjaomastest disainilahendustest jääb ühesugune üldmulje teatavate ühiste omaduste tõttu, nagu need on *mutatis mutandis* esitatud eespool punktis 68, seetõttu, et vaidlusaluse disainilahenduse talle profiilist jääb sama üldmulje kui varasema disainilahenduse D7 omast, ning seetõttu, et mõlema disainilahenduse puhul on talle kulumispind peaaegu identne talle esimesel ja tagumisel kolmandikul oleva kolmnurkmustri tõttu. Siiski ei sea asjaomaste disainilahenduste taldade ühised omadused kahtluse alla seda, et neist disainilahendustest jääb erinev üldmulje, mis tuleneb eelkõige asjaolust, et konstruktsiooni ja kaunistuste poolest on nende pealsed väga erinevad.
- 86 Peale selle tuleb vastupidi hageja väidetele märkida, et apellatsioonikoda ei teinud hindamisviga, kui ta võttis arvesse ELi kaubamärgile vastavat „ehisriba, mis algab laia horisontaalse ristlõikega ja piki pealse külge tahapoole kaardudes kitseneb“, sest sellel kujutismärgil on eelkõige oma suuruse tõttu oluline tähtsus varasema disainilahenduse D 6 välimuses ja täpsemalt selle kaunistustes (vt selle kohta 10. novembri 2021. aasta kohtuotsus Etiketid, T-443/20, EU:T:2021:767, punkt 80).
- 87 Samuti tuleb tagasi lükata hageja argument, et vaidlusalusest disainilahendusest ja varasemast disainilahendusest D 7 jääb nende silmkude meenutava struktuuri tõttu ühesugune mulje. Nimelt tuleb tõdeda, et vaidlusaluses disainilahenduses kasutatud mustrid, mis vastanduvad varasema disainilahenduse D 7 puhul eriliste mustrite – välja arvatud kannakapil olev riba ja kolmnurkse kujuga manused külgedel – puudumisele, kompenseerivad suurel määral silmkude meenutavast struktuurist tingitud ühesuguse mulje.
- 88 Samuti erineb – vastupidi hageja väidetele – vaidlusaluse disainilahenduse tagus oluliselt varasema disainilahenduse D 6 tagusest. Erinevalt viimati mainitust puudub vaidlustatud disainilahenduse puhul keel ning taguse mansett on üsna ümara kujuga ning nähtava süvendlõiketa.

- 89 Mis lisaks puudutab hageja argumenti, et vaidlusaluse disainilahenduse ülemõduline kannakapp on tingitud selle tehnilisest otstarbest, siis tuleb meenutada, et määruse nr 6/2002 artikli 8 lõikes 1 on ette nähtud, et ühenduse disainilahendusest ei tulene kaitse neile toodete välimuse omadustele, mis on tingitud üksnes selle toote otstarbest.
- 90 Kohtupraktikast tulenevalt peab selleks, et hinnata, kas toote välimus on tingitud üksnes selle tehnilisest otstarbest, veenduma, et see otstarve on ainus neid omadusi määrav tegur, kusjuures alternatiivsete disainilahenduste olemasolu ei ole selles osas määrav (8. märtsi 2018. aasta kohtuotsus DOCERAM, C-395/16, EU:C:2018:172, punkt 32, ja 18. novembri 2020. aasta kohtuotsus Tinnus Enterprises vs. EUIPO – Mystic Products ja Koopman International (vedeliku jaotusseade), T-574/19, EU:T:2020:543, punkt 16).
- 91 Kui kehtetuks tunnistamise menetluses tuginetakse määruse nr 6/2002 artikli 8 lõikele 1, peab apellatsioonikoda kehtetuks tunnistamise taotleja esitatud tõendeid analüüsima ja seejärel vajaduse korral kõrvutama neid asjaomase disainilahenduse omaniku esitatud vastupidiste tõenditega ning hindama kõigi menetluspoolte esitatud tõendite usaldusväärsust, et teha järeldus küsimuses, kas asjaomase toote välimuse omadused on tingitud üksnes selle toote tehnilisest otstarbest (26. jaanuari 2022. aasta kohtuotsus Unger Marketing International vs. EUIPO – Orben Wasseraufbereitung (veepuhastid), T-325/20, ei avaldata, EU:T:2022:23, punkt 38).
- 92 Käesoleval juhul nähtub toimikust, et hageja ei tuginenud EUIPO menetluses asjaolule, et vaidlusaluse disainilahenduse kannakapp on selline tehnilise otstarbe tõttu, ega esitanud ka Üldkohtus tõendeid selle kohta, et kõnealune ülemõduline kannakapp on selline ainuüksi tehnilise otstarbe tõttu eespool punktis 90 viidatud kohtupraktika tähenduses. Seetõttu ei saa asjaomaste disainilahenduste võrdlemisel sellega arvestamata jätta.
- 93 Mis lõpuks puudutab hageja argumenti, et kõigil asjaomastel disainilahendustel on kannakapi külge püstiselt kinnitatud tekstiilribast aas, siis tuleb märkida, et erinevalt varasematest disainilahendustest ei ulatu vaidlusaluse disainilahenduse puhul tekstiilriba üle kannakapi, mis tingib erinevuse, mis ei jää asjatundlikul kasutajal märkamata.
- 94 Seega leidis apellatsioonikoda õigesti, et vaidlusalusest disainilahendusest jääv üldmulje on erinev varasematest disainilahendustest D 1–D 7 jäävast üldmuljest.
- 95 Eeltoodust tuleneb, et ühestki hageja viidatud varasemast disainilahendusest ei jää sama üldmulje kui vaidlusalusest disainilahendusest, ning vaidlustatud otsuse puhul ei esine ühtki kehtetuks tunnistamise või muutmise põhjust.
- 96 Seega tuleb hageja ainus väide tagasi lükata ja järelikult jätta hagi tervikuna rahuldamata.

Kohtukulud

- 97 Vastavalt Üldkohtu kodukorra artikli 134 lõikele 1 on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.
- 98 Kuna hageja on kohtuvaidluse kaotanud, jäetakse kohtukulud vastavalt EUIPO nõudele hageja kanda.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kolmas koda laiendatud koosseisus)

otsustab:

- 1. Jätta hagi rahuldamata.**
- 2. Mõista kohtukulud välja Puma SE-lt.**

Schalin

Škvařilová-Pelzl

Nõmm

Steinfatt

Kukovec

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 8. mail 2024 Luxembourgis.

Allkirjad